

Форма № 07/18
Затверджена рішенням
вченої ради ІДГУ
від 30.08.2018 р., протокол
№ 1

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОГО МОВОЗНАВСТВА, СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ ТА
СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ**

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МІФ І ЛІТЕРАТУРА
(назва навчальної дисципліни)

освітній ступінь _____ доктор філософії
(назва освітнього ступеня)

галузь знань _____ 03 – Гуманітарні науки
(шифр і назва галузі знань)

спеціальність 035.041 Філологія (германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська)
(код і назва спеціальності)

освітньо-наукова програма / «Філологія»

спеціалізація 035.041 – Порівняльне літературознавство
(код і назва спеціальності)

тип дисципліни _____ вибіркова
(обов'язкова / вибіркова / факультативна)

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми

д. філол.н., проф. Колесніков А.О.
(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою м. Шевчука, сов. м.в. та в.п.
протокол № 7 від 29 червня 2019 р.

Завідувач кафедри М. Шевчук Т.С.
(підпис, ініціали, прізвище)

ПОГОДЖЕНО:

Голова науково-методичної ради факультету

іноземних мов

О. Р. Четверикова
(підпис, ініціали, прізвище)

Розробник програми: д.філол.н., проф. Шевчук Т.С.

Рецензенти програми: к.філол. н. Шикиринська О.Б.

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів: 4	Лекції:	
	20	-
Модуль: 1	Практичні заняття:	
Загальна кількість годин: 120	-	-
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: 2	Лабораторні заняття:	
	-	-
Семестр: 1	Семінарські заняття:	
	20	-
Тижневе навантаження (год.):	Консультації:	
- аудиторне: 4	2	-
- самостійна робота:	Індивідуальні заняття:	
Форма підсумкового контролю: залік	2	-
Мова навчання: українська	Самостійна робота:	
	100	-

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предмет вивчення навчальної дисципліни: основні аспекти міфу як універсальної форми світовідчуття у наскрізному зв'язку з художньою літературою.

Метою вивчення дисципліни є розширення загальних компетентностей здобувача вищої освіти у площині визначення загальних закономірностей та форм побутування міфології в мистецтві слова на фольклорній та літературній стадіях його розвитку. Вивчення феномену міфопоетичного мислення передбачає розширення можливостей інтерпретації літературного твору не тільки за допомогою літературознавчого інструментарію, але й його збагачення культурологічною термінологією.

Передумови оволодіння фаховими компетентностями, що формуються під час вивчення дисциплін: «Історія світової літератури», «Теорія літератури», «Порівняльне літературознавство».

Міждисциплінарні зв'язки: Історія літератури, теорія літератури, культурологія, філософія, літературна компаративістика.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Знання: основоположні засади теорії міфу; міф у контексті словесного мистецтва на всіх стадіях його розвитку, а також ті феномени фольклору та літератури, які найбільш яскраво і переконливо демонструють загальні закономірності прояву міфології в художньому мисленні; основні аспекти міфу як універсальної форми світовідчуття у наскрізному зв'язку з художньою літературою; методологічну основу аналізу міфу; роль міфу в становленні

художньої традиції; співвідношення міфічного та історичного в словесному мистецтві; роль та значення міфології як формотворчої основи цілісного моделювання дійсності в фольклорі та літературі (слово, мова, образність, структура, жанр).

Уміння: визначати сутність міфу та міфології; розрізняти специфіку сучасних та традиційних підходів до поняття «міф» та «міфологія»; визначати функції міфу та міфологічної свідомості в суспільстві; розуміти роль міфологічних уявлень в розвитку культури; з'ясувати основні фактори виникнення, розвитку та зміни міфологічних уявлень відповідно історичної епохи; розрізняти міфи, міфологеми, символи та архетипи; визначати природу образотворчості та літератури крізь призму міфу; виділяти соціально-міфологічні конструкції у практиці сучасної життєдіяльності.

Комунікація: володіти жанрами усного, публічного, монологічного мовлення та культурою діалогічного професійного спілкування. Уміти вести дискусію.

Автономність та відповідальність: виконувати індивідуальні науково-дослідні завдання з відповідної проблематики, виявляти самостійність і соціальну відповідальність при виконанні функціональних обов'язків.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)							Кількість годин (заочна форма навчання)						
		Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1	Філософія міфу	8	4	4											
2	Універсальний характер сутності міфу	8	4	4											
3	Міф і вічність у фольклорі	8	4	4											
4	Міф і художнє мислення	8	4	4											
5	Міфологічна тематика у сучасній світовій культурі	6	4	2											
	Проміжний контроль	2		2											
	Підсумковий контроль (для екзаменів)														
	Разом:	40	20	20											

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Філософія міфу.

Міф як культурне явище. Основні національні варіанти міфопоетичних систем: шумерська, єгипетська, антична (греко-римська), скандинавська, давньоруська. Особливості міфологічного мислення та міфологічної символіки. Міфологічні моделі космосу. Сакральний характер міфологічних систем та уявлень. Міфопоетична образність. Міфологічні універсалії. Міфологізм як художній прийом у літературі. Наукові парадигми тлумачення міфу: компаративна (Ж.Ф.Лафіто, Дж.Віко І.Г.Гердер, Ф.В.Й.Шеллінг, брати Гримм); лінгвістична (А.Кун, В.Манхорд, М.Мюллер, В.Шварц); апологетична (Ф.Ніцше); антропологічна (Е.Ленг, Г.Спенсер, Е.Тейлор); ритуалістична (Дж.Фрейзер, кембриджська школа міфології); функціональна (Б.Малиновський); афективно-асоціативна (М.Еліаде, Дж.Кемпбелл, З.Фрейд, К.Юнг); соціологічна (Е.Дюркгейм, Л.Леві-Брюль); символічна (Е.Кассіер, С.Лангер); структуралістська (Р.Барт, К.Леві-Стросс); герменевтична (Г.Гадамер). Ритуально-міфологічна школа в літературознавстві (М.Бодкін, Р.Керпентьєр, Г.Меррей, Н.Фрай, Р.Чейз). Теоретичне осмислення міфології. Міф як феномен людського мислення.

Тема 2. Універсальний характер сутності міфу

Міф і слово в просторово-часовому моделюванні дійсності. Міф і слово, ритуал і гра. Міф і реальність поза межами слова. Міф і вічність у художній реальності слова. Життя в міфічній свідомості – оприявлення і реалізація першоматерії в певній конкретній формі. Людина як продукт реалізації праматерії уподібнюється їй в часових формах існування: сон (підсвідомість) – це буття у вічності (безконечність), буття поза сном (свідомість) – це час (конечність). Поза сном людина в ритуалах, звичаях, магії і т.п. – імітує діяльність праматерії (сну). У міфічному мисленні свідомість виступає реалізацією підсвідомості в більш наявних зв'язкових формах, ніж у житті сучасної людини. В узагальненому розумінні міфічне мислення підпорядковане логіці побудови і буття міфопоетичної моделі Всесвіту, в якій людина як форма праматерії втілює в собі вічність (дожиття) з можливістю реалізації цієї вічності в усвідомленій формі творення (життя): сон (вічність, добуття) і існування поза сном (час, буття), чергуючись одне з одним, повторюють логіку існування Всесвіту. Співвідношення вічності (добуття) і часу (буття). Простір, або ж місце реалізації буття, як одна з форм останнього і народжується, мов і час, вічністю.

Тема 3. Міф і вічність у фольклорі

Міф і казка. Казка успадковує семантичну та просторово-часову структурність міфу. Успадкований казковим жанром міфологічний матеріал зазнає певних змін. Його зародження є ознакою розпаду міфу як цілісності. Казка - продукт нової післяархаїчної епохи, вона засвідчує це іронією, руйнацією сакрального змісту. Міф і замовляння. Жанр замовлянь зберігає структуру та семантику міфу майже недоторканими. Навіть вплив християнства

на цю жанрову форму суттєво не змінив її. Язичницькі (міфологічні) та християнські реалії співіснують іноді в одному і тому ж тексті паралельно, підкоряючись правилам, законам і логіці магії. Міф і билини. Билина часовою орієнтацією завжди повернута в минуле. Її епоха не має безпосереднього виходу чи переходу в історичний час чи час новітній. Отже, час билин за своєю суттю теж замкнутий, як і казковий. І хоча мова в билині ведеться про “історію”, насправді ця історія надзвичайно міфологізована. Міф у колядках та щедрівках. Колядки, що приурочені до початку нового циклу відродження життя, об’єднують земне й небесне в єдине ціле, у якому взаємопов’язаність і взаємозалежність усіх складових є проявом і водночас умовою існування вічності. Вони мають замкнутий час, змальовуючи “інший” умовний світ. Умовність його семантики пояснюється саме вічністю, про що йшла мова у зв’язку із замовляннями. Міфологічна вічність у літописах. Християнська вічність є вічністю історичної людини, вона є вічністю майже антагоністичного протиставлення тимчасовості буття. Язичницька вічність була позбавлена такого антагонізму. Проте в християнстві вічність у сутності своїй залишилася міфологічною. Під впливом усвідомлення історії в ній відбувся поглиблений поділ світу на бінарні опозиції. Міфологічна семантика голосінь у обрядовому контексті. Язичницькі рудименти в голосіннях та похоронному обряді закорінені в далеку давнину. Є всі підстави припускати, що вони народжуються паралельно з первісним усвідомленням та осмисленням людиною смерті.

Тема 4. Міф і художнє мислення

Основні аспекти міфу як універсальної форми світовідчуття у зв’язку з художньою літературою. Роль міфу у становленні художньої традиції. Міф і архетип. Міф і жанри казки, колядки, щедрівки, замовляння, голосіння, билини, літописи. Універсальний характер сутності міфу. Проблема неоміфологізму в постміфологічному мисленні. Поняття “міф” – “традиція” – “література” в контексті сучасної естетичної думки. Російські студії з проблем міфологізму (Е. Мелетинський, Д. С. Лихачов, Ю.М.Лотман, А.М.Панченко, І.П.Смирнов, В.Н.Топоров, Б.А.Успенський. Українські дослідження (І.М. Зварич, С. П. Стоян, Н. О. Ліхоманова й ін.). Вічність і абсолютна реальність у “Мертвих душах М.В.Гоголя. Міфологічна реалізація архетипів у художній традиції. Міф у контексті творчості Т.Г.Шевченка. Міф у сучасному художньому мисленні. На найбільш загальному й універсальному рівні ядро структурно складається із колективних архетипних мотивів та їх комбінацій. Конкретного змісту ці елементи та їх комбінації набувають, передусім, у міфі. Архетипи, складаючи першооснову (“ядро”) людського буття, зреалізуються в інваріантах, які, зберігаючи зв’язок з першоосною, можуть мати на різних стадіях розвитку словесного мистецтва конкретне сюжетне оформлення.

Тема 5. Міфологічна тематика у сучасній світовій культурі

Звернення до тематики міфу у світовій культурі на рубежі ХІХ – ХХ століть. Проблеми міфопоетичного мислення у науковому дискурсі. Традиція, будучи безперервним процесом у розвитку форм словесного мистецтва, демонструє наскрізний зв’язок художнього мислення з міфом. Найочевидніше

цей зв'язок постає в традиційних сюжетах та образах. Цілісна сутність Космосу виступає універсальною властивістю моделювання дійсності і втілюється традицією в конкретних формах художнього мислення. Об'єднавчо функціонуючи у міфологічних моделях Космосу, вона виявляється симетричним співвідношенням змістів макрокосмосу і мікркосмосу. Названу цілісність успадковує постміфологічне мислення, урeальнюючи її в незворотній послідовності подій. В дисертації доведено, що ідея всеєдності космічних зв'язків, яка втілена міфологією й успадкована художнім словом, є тією методологічною парадигмою, котра має ґрунтовне теоретичне осмислення та продуктивне практичне використання. Актуальність міфології пояснюється пошуками людства шляху до первинного архаїчного часу. Інтенсивність їх стимулюється дедалі більшою тривогою людини західної цивілізації за своє існування, втратою віри і дійсного зв'язку з іудо-християнською традицією світовідчуття. Логіка заміщення міфу іншими структурно-семантичними феноменами (Ніцше, Фромм) показує, що останні за своєю суттю являють собою міфологічні структури. Міф у атмосфері екзистенційного занепокоєння сучасності постає єдиною можливістю здобування "ґрунту", "ядра" (Керенї), навколо якого людське буття організовує, засновує і відтворює себе у всій своїй повноті. Так долається страх, народжений позитивістським усвідомлення чітких меж земного існування. Художнє мислення, що зреалізовує себе в механізмах творення традиції, й оприявлює тенденцію до "повернення". "Ядро" забезпечує не тільки можливу цілісність індивідуальної душі, але й таку ж цілісність душі колективної та прагнення до неї. Ілюзія примирення вічного і тимчасового, міфічного і сучасного в літературі виражає сутність процесу пошуків шляху повернення до первнів. Відчуття різниці між зображуваним і зображуваним – це початок емансипації душі, її індивідуалізації. Естетизація зображуваного засвідчує усвідомлення цієї різниці. Остаточне виокремлення індивідуальної душі відбувається в період повної деструкції єдиного стилю культури, коли закінчується стадія розквіту вираження колективної душі (Шпенґлер). Надалі художнє мислення робить постійні спроби примирення Вічності (міфології) й Історії (темпоральності), оперуючи породженими міфом категоріями, й існує за його законами на сформованих ним засадах.

5.2. Тематика семінарських занять

Тема 1. Основи концептуальної міфології.

Тема 2. Міф у науковому дискурсі.

Тема 3. Міфічна модель світу.

Тема 4. Види міфопоетичного мислення.

Тема 5. Основні різновиди міфів.

Тема 6. Міфологічна свідомість народів Сходу.

Тема 7. Індоевропейська міфологія.

Тема 8. Антична міфологія.

Тема 9. Проблеми міфологізму в літературі.

Тема 10. МКР

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	Форми звітності
1.	Підготовка до семінарських занять	40	Конспект
2.	Підготовка до проміжного контролю (МКР)	20	Модульна контрольна робота
3	Укладання глосарію	20	Глосарій
	Разом	80	

Тематика індивідуальних (групових) завдань

1. Підготовка до семінарських занять передбачає обробку рекомендованої літератури та укладання конспекту практичного заняття.
2. Підготовка до проміжного контролю
3. Укладання глосарію передбачає роботу зі словниками та конспектування запропонованого термінологічного мінімуму.

Приклади МКР

Варіант 1

1. Давньокитайська міфологія.
2. Надайте визначення поняттям: *міф, архетип, символ, хтонічний, антропоморфізм, фетишизм, анімізм, тотемізм, шаманізм.*

Варіант 2

1. Загальна характеристика міфології Давнього Єгипту..
2. Надайте визначення поняттям: *міфологема, міфопоетичне мислення, ритуал, солярний культ, календарні міфи, ритуал, обряд, зооморфізм, чарівна казка.*

Варіант 3

1. Етапи розвитку античної міфології.
3. Надайте визначення поняттям: *міф, архетип, символ, хтонічний, антропоморфізм, фетишизм, анімізм, тотемізм, шаманізм.*

Варіант 4

1. Міфологічні уявлення індоєвропейських народів.
2. Надайте визначення поняттям: *міфологема, міфопоетичне мислення, ритуал, солярний культ, календарні міфи, ритуал, обряд, зооморфізм, чарівна казка.*

Варіант 5

1. Основні різновиди міфів.
2. Надайте визначення поняттям: *міфологема, міфопоетичне мислення, ритуал, солярний культ, календарні міфи, ритуал, обряд, зооморфізм, чарівна казка.*

Термінологічний мінімум для глосарія:

міф, архетип, символ, хтонічний, антропоморфізм, фетишизм, анімізм, тотемізм, шаманізм, міфологема, міфопоетичне мислення, ритуал, солярний культ, календарні міфи, ритуал, обряд, зооморфізм, чарівна казка.

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

- 6.1. *Форми поточного контролю:* семінарські заняття, індивідуальні завдання.
- 6.2. *Форми проміжного контролю:* модульна контрольна робота.
- 6.3. *Форми підсумкового контролю:* залік.

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Під час поточного контролю оцінюються відповіді студента на семінарських заняттях, зокрема результати самостійної роботи з науковою літературою та першоджерелами, а також якість виконання студентом індивідуального творчого завдання та його презентації. Презентація творчого завдання є формою проміжного контролю і дорівнює МКР.

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

- 8.1. *Шкала та схема формування підсумкової оцінки*

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
90-100	зараховано
70-89	
51-69	
26-50	не зараховано
1-25	

Схема розподілу балів

Максимальна кількість балів	70 балів (поточний контроль) – середньозважений бал оцінок за відповіді на семінарських заняттях та виконання індивідуальних завдань, який переводиться у 100-бальну шкалу з ваговим коефіцієнтом 0,7	30 балів (проміжний контроль) – за результатами виконання модульної контрольної роботи
Мінімальний пороговий рівень	35 балів (поточний контроль)	16 балів (проміжний контроль)

- 8.2. *Критерії оцінювання під час аудиторних занять*

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та

	аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

8.3. Критерії оцінювання індивідуальних завдань

Вид	Максимальна кількість балів
МКР	5
Глосарій	5
Підготовка та виступ на семінарському занятті	5

Критеріями оцінювання роботи з *глосарієм* є здатність студента тезово розкрити зміст запропонованого матеріалу. Вимоги до глосарію:

1. Словник повинен бути укладений письмово. Роздруковані матеріали не приймаються.
2. Словник повинен містити: титульну сторінку (із прізвищем автора, назвою факультету, дисципліною, прізвищем викладача, роком), дефініції запропонованих термінів.
3. Обсяг словника: від 5 сторінок тексту шкільного зошиту.

8.4. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Модульна контрольна робота оцінюється від 16 до 30 балів.

8.5. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю

Підсумкова оцінка виставляється за результатами поточного та проміжного контролю.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА Технічні засоби для демонстрування презентацій (ноутбук, проектор).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

10.1. Основні джерела

1. Бахтин М. М. Вопросы литературы и эстетики. Исследования разных лет / Михаил Михайлович Бахтин. – М. : Художественная литература, 1975. – 504 с.
2. Зварич І. М. Міфологічна парадигма художнього мислення : Автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора філол. наук за спец. 01.01.06 – «Теорія літератури» // Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка / Ігор Михайлович Зварич. – К., 2003. – 36 с.
1. Барт Р. Мифология. – М., 2000.
2. Гердер И.Г. Идеи к философии истории человечества. – М., 1977.
3. Голосовкер Я. Э. Логика мифа. – М., 1987.
4. Дюмезиль Ж. Верховные боги индоевропейцев. – М., 1986
5. Дюркгейм Е. Первісні форми релігійного життя. – К., 2002.
6. Кассирер Э. Избранное. Опыт о человеке. – М., 1998.
7. Леви-Брюль Л. Сверхъестественное в первобытном мышлении. – М., 1994.
8. Леви-Стросс К. Первобытное мышление. – М., 1994.
9. Леви-Стросс К. Структурна антропология. – К., 1997.
10. Лосев А.Ф. Философия. Мифология. Культура. – М., 1991.
11. Лосев А.Ф. Миф – число – сущность. – М., 1994.
12. Мамардашвили М.К., Пятигорский А.М. Символ и сознание: Метафизические рассуждения о сознании, символическом и языке. – М., 1996.
13. Малиновский Б. Магия, наука и религия. – М., К., 1998.
14. Потебня А.А. Слово и миф. - М., 1989.
15. Ранк О. Миф о рождении героя. – М., К., 1997.

16. Тейлор Э. Первобытная культура. – М., 1989.
17. Тэрнер В. Символ и ритуал. – М., 1983.
18. Фрезер Дж. Золотая ветвь – М., 1986.
19. Фрейд З. Тотем и табу. – М., 1998.
20. Хюбнер К. Истина мифа. – М., 1996
21. Шеллинг Ф. В. Й. Введение в философию мифологии Соч.: в 2-х т. –Т. 2. – М., 1993-1998.
22. Элиаде М. Аспекты мифа. – М., 1996.
23. Элиаде М. Священное и мирское. – М., 1994.
24. Юнг К. Душа и миф. – М., К., 1996.
25. Кельтская мифология: Энциклопедия. – М., 2005.
26. Косарев А.Ф. Философия мифа: мифология и ее эвристическое значение. М., 2000.
27. Крижанівський О.П. Історія Стародавнього Сходу: Підручник. – К., 2002.
28. Кун М.А. Легенди і міфи Стародавньої Греції. – К., 1993.
29. Лисюк Н.А. Сутність міфу та його функції. – К., 2003.
30. Лобок А.М. Антропология мифа. – Екатеринбург, 1997.
31. Лубський В., Козленко В., Лубська М., Севрюк Г. Історія релігій: Навч. пос. К., 2002.
32. Мелетинский Е.М. Поэтика мифа. – М., 1976.
33. Міфи України. – К., 2006.
34. Мифология древнего мира. – М., 1977.
35. Мифы народов мира. Энциклопедия. – М., 1982.
36. Мифы народов мира. Энциклопедия: в 2-х т. / Гл. ред. С.А. Токарев – М., 2000.
37. Парандовський Я. Міфологія. – К., 1977.
38. Пивоев В.М. Мифологическое сознание как способ освоения мира. – Петрозаводск, 1991.
39. Попович М.В. Мироззрение древних славян – К., 1986.
40. Ревункова Е.В. Миф – образ – религия. – М., 1992.
41. Токарев С.А. Ранние формы религии. – М., 1990.

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Аверинцев С.С. София – Логос: Словарь. – К., 2001.
2. Войтович В.М. Українська міфологія. – К., 2002.
3. Гуревич П.С. Социальная мифология. – М., 1987.
4. Джерела української міфології. – К., 1995.
5. Елсуков А.Н. Познание и миф. – Минск, 1984.
6. Зеленский Ф.Ф. Древнегреческая религия. – К., 1993.
7. Каган М.С. Морфология искусства. – Л., М., 1972.
8. Кара-Мурза С.Г. Манипуляция сознанием. – М., 2000.
9. Кессиди Ф.Х. От мифа к логосу. – М., 1972.
10. Котляр М.Ф. Русь язичницька: Біля витоків східнослов'янської цивілізації. К., 1995.

11. Кун Н.А., Нейхардт А.А. Легенды и мифы Древней Греции и Древнего Рима. – СПб., 2001.
12. Лифшиц М.А. Мифология древняя и современная. – М., 1980.
13. Лозко Г.С. Етнологія України. Філософсько-теоретичний та етнорелігієзнавчий аспект. – К., 2001.
14. Лосев А. Олимпийская мифология в ее социально-историческом развитии. – М., 1953.
15. Митрополит Іларіон. Дохристиянські вірування українського народу. – Київ, 1993.
16. Младшая Эдда. – М., 1970.
17. Народні повір'я. – К., 2000.
18. Нейхарт А. Легенды и сказания Древнего Рима. – М., 1987.
19. Осипов Г.В. Социальное мифотворчество и социальная практика. – М., 2000.
20. Рыбаков Б.А. Язычество древних славян. – М., 1981.
21. Савельева М.Ю. Лекции по мифологии культуры. – К., 2003.
22. Сліпушко О. Давньоукраїнський бестіарій. – К., 2001.
23. Стабриса С. Міфологія для дорослих: Боги, герої, люди / Пер. Д. Андрухів. – К., 2000.
24. Старшая Эдда. Древнеирландские песни о богах и героях. – М.-Л., 1963.
25. Стеблин-Каменский М.И. Миф. – Л., 1976.
26. Тахо-Годи А.А. Греческая мифология. – М., 2002.
27. Тодоров Ц. Теории символа. – М., 1999.
28. Українські замовляння. – К., 1993.
29. Шестаков В.В. Мифология XX века. – М., 1988.

11. ДОПОВНЕННЯ ТА ЗМІНИ, ВНЕСЕНІ ДО РОБОЧОЇ ПРОГРАМИ В 20__ / 20__ Н.Р.¹

¹ Доповнення та зміни до робочої програми додаються на окремому аркуші, затверджуються на засіданні кафедри до початку навчального року